

HỒI THỨ MƯỜI SÁU MÁU ĐỎ ĐÁY NHÀ MỒ

Tấn Võ Đế đang bùng bùng khí thế tấn công nhưng khi nhìn thấy Không Minh trên nóc nhà mồ thì bao nhiêu nhuệ khí tiêu tan hết.

Đang lúc Tấn Võ Đế hoang mang thì bỗng nhiên Không Minh phát tay áo tức thì một vệt khói trắng bay tới giữa mặt Tấn Võ Đế.

Tấn Võ Đế bị trúng lan khói trắng ôm đầu ngã phịch xuống đất. Các quan vội vã nâng Tấn Võ Đế đưa về liều cấp cứu. Đỗ Dự hô sạ thủ lấp tên nhắm Không Minh bắn.

Một làn tên cả mấy trăm chiếc nhắm vào Không Minh. Nhưng lạ thay Không Minh chỉ khẽ phát tay áo một cái tất cả tên rơi lã tả xuống đất.

Thấy cung tên không làm gì được Không Minh, Đỗ dự liền dùng khinh công vọt mình lên bên cạnh Không Minh và xả gươm chém.

Như hiềm thâm ý của Đỗ Dự, Không Minh đã vọt lên ngọn cây trước khi Đỗ Dự đáp xuống mái nhà hầm.

Đỗ Dự bị hụt đòn tức cảnh hông không ngăn nguy hiểm cũng vọt theo Không Minh luôn. Nhưng Đỗ Dự mới hạ xuống ngọn cây đã bị tát đên bốp vào mặt...Đỗ Dự loạng choạng lùi lại mấy bước, bước vào cành cây mục té xuống đất, nhưng nhờ khinh công khá Đỗ Dự giữ được thăng bằng nhẹ nhàng xuống đất...

Xuống tới đất lấy lại thăng bằng Đỗ Dự toan phóng lên cây quyết sống mái với Không Minh nhưng một giọng nói vang lên :

- Tên hậu sinh kia ngươi phải biết mình, và biết người, khôn hồn ngươi hãy đưa vua ngươi hồi triều. Đừng có háo thắng, mà no đòn. Ta tạm thời tha tội phạm thượng cho thầy trò ngươi một lần nữa. Ngược lại ngươi không nghe lời ta thì hậu quả sẽ khôn lường đó. Ta đã cứu quân ngươi khỏi cóc thân...Ta đã nhẹ tay với ngươi không nên quá trớn. Các ngươi hãy nhớ kỹ, ta luôn giám sát các ngươi. Thôi ta đi đây.

Nói dứt lời Không Minh phi thân vun vút từ ngọn cây này qua ngọn cây khác.

Đỗ Dự đứng dưới đất chỉ còn biết hậm hực.

- Là con người siêu phàm sao Không Minh kiêu ngạo vậy. Ta không tin, ngươi sẽ còn phải gặp ta song đấu một phen, ngươi có ngon mạng đổi mạng với ta.

Sau một hồi hậm hực, Đỗ Dự ra lệnh cho quân lính tiếp tục khám phá nhà mồ và nếu cần dùng thuốc nổ huỷ diệt luôn nhà mồ.

Ban hành lệnh cho quân lính xong, Đỗ Dự lui thủ đến lều Tấn Võ Đế. Tấn Võ Đế nằm mê man trên sập ngự, châu xung quanh có Gia Sùng, Hoa Hi và một số triều thần.

Tấn Võ Đế mắt nhắm chặt, miệng lảm nhảm, lâu lâu lại ưỡm người lên hai tay chới với đưa về phía trước...

Gia Sùng bắt mạch cho Tấn Võ Đế nói :

- Thánh thượng bị trúng ngã mạnh. Nhưng chỉ là ngã ngủ nên chẳng sao. Thánh thượng ngủ đến sáng tỉnh dậy thì khỏe thôi. Sở dĩ thánh thượng mê sảng là vì cơ thể suy nhược, thần kinh lại yếu.

Vấn đề đáng lo ngại là thần kinh thánh thượng, tốt hơn hết là khuyên thánh thượng hồi triều, chờ sức khỏe thánh thượng khá hãy tiếp tục cuộc thám hiểm.

- Huynh nói rất phải, nhưng bây giờ thánh thượng chưa thu lại lệnh tấn công nhà mồ, chúng ta phải tiếp tục. Đệ nhờ mấy huynh coi sóc thánh thượng giùm, để đệ đến nhà mồ tiếp tục cuộc thám hiểm đang tiến hành.

Đỗ Dự đã xuống tới đáy nhà mồ sau khi giã từ các quan. Tên lính dẫn đường nói với Đỗ Dự rằng :

- Thừa tướng quân ngài muốn đi nữa xin bấm nút trên vách.
- Dưới này có bao nhiêu nút ?
- Dạ mới khám phá được một nút.
- Vậy phải khám phá tiếp tục làm sao tìm được cách mở những vách cửa dưới đất.
- Thừa chủ tướng việc kiểm những nút ấy chúng con lo được...

Nói dứt lời tên hướng đạo cùng với bạn bè nói tìm khắp vách hầm nhưng đi một lúc cả bọn trở lại mặt dài ra báo cáo.

- Chúng con kiểm kỹ lắm không thấy gì, có thể cơ quan ở dưới đáy nhà mồ.

Tên lính bấm nút trên mặt tường cửa đá mở ra với cầu thang có những bậc hình tròn ốc.

Đỗ Dự cầm bó đuốc lao xuống cầu thang rất mau và sau đó nghe bịch một cái. Đỗ Dự ước lượng đây mồ sâu chừng hai chục thước. Ánh đuốc toả sáng cho Đỗ Dự nhìn thấy dưới đáy mồ lồi lõm.

- Chẳng lẽ đáy mồ có cát hay sao ?
- Thừa tướng công có dấu chân một giống vật lớn lắm.
- Cóc quái vật là cùng chứ gì. Cứ đi rồi khắc biết. Các người sợ à. Ta đi đầu cho. Có gì ta lãnh hết...

Nói dứt lời Đỗ Dự phóng lên đi đầu. Đi được chừng mười thước tự nhiên nghe âm âm...

- Bẩm tướng công các cửa ở vách hầm trên đã mở toang...

Thì ra chân Đỗ Dự va đập vào bậc thang là nút cơ quan mở cửa. Thấy cửa trên hầm mở Đỗ Dự ra lệnh khẩn cấp :

- Tất cả trở lên coi chừng quái vật xuất hiện.

Mọi người trở lên khi gần tới mặt hầm thì mấy tên lính hốt hải chỉ cho Đỗ Dự thấy mấy cái cua tròn trên cột giữa hầm mở toang. Cửa rộng hai người chui tọt.

- Thừa tướng công, quái vật đang ở trong này.

Đỗ Dự ra lệnh :

- Mọi người bịt mặt lại và sửa soạn chiến đấu.

Nói dứt lời Đỗ Dự xúc gươm tiến tới.

- Các người không được xuẩn động. Tốt hơn hết là lên mặt đất không có toi mạng hết.

Nghe tiếng thét Đỗ Dự nhìn kỹ xem kẻ vừa thét thấy đó là một người cao lớn mặt toàn đồ đen mặt bịt kín chỉ hở hai con mắt.

Người mặt đồ đen đứng chống nạnh cách con quái vật chừng một thước.

Đỗ Dự không nói năng gì xuất kiếm chém một chiêu cực mạnh. Người mặt đồ đen không cần đưa gươm lên đỡ mà chỉ né tránh.

- Người hãy nhìn kỹ những xương người nằm la liệt kia thì người sẽ rõ cóc thần như thế nào mà người định chống. Ta vì lòng hiếu sinh can người mà người lại đồng thủ thật đáng tiếc. Sức các người làm sao địch lại cóc thần... Tốt hơn hết là nên rút lui.

- Tên hắc y kia mi là ai mà ăn nói những lời ấy, mi không sợ mất đầu sao. Ta làm theo lệnh vua mi coi chừng đó.

- Ta là thần núi Định Quân, ta có nhiệm vụ bảo vệ núi này, và các sinh vật ở đây. Ta sẽ không tha thứ bất cứ kẻ nào luôn cả vua chúa nếu đụng tới các sinh vật ở đây.

Ngài Không Minh hiền hơn ta nhiều. Ta đã hành động thì bọn mi coi chừng tán mạng hết nghe chưa đừng có hỗn láo...

Đỗ Dự nổi xung khi nghe người mặt đồ đen nói. Đỗ Dự quát tháo om sòm :

- Không Minh ta còn chẳng ngán huống chi là cỡ ngươi. Mi nói hỗn với vua ta, mi phải bị chém đầu nghe chưa.

Người mặt đồ đen mỉm cười ngạo nghễ trong khi con cóc thần bắt đầu phun nọc độc.

- Tấn côn.

Đỗ Dự hô và vung gươm chém người mặt đồ đen còn binh lính đưa mã tấu chém cóc quái vật...

Người mặt đồ đen vẫn cười móc họng và chẳng nói năng gì, chỉ nhảy né tránh lưỡi gươm của Đỗ Dự.

Đỗ Dự chém hụt người mặt đồ đen, lại càng hung hăng sấn tới. Người mặt đồ đen lùi sát cửa buồng...

- Phen này thì ngươi phải ăn gươm ta rồi.
- Sức mấy mi làm gì nổi ta hỡi tên vô biên ngu dốt.

Đỗ Dự tấn sát người mặt đồ đen vào vách đá và dùng hết sức bình sinh đâm gươm vào bụng người này.

Người mặt đồ đen nhảy tránh mũi gươm thật nhẹ nhàng khiến Đỗ Dự đâm gươm vào đá xệt lửa, tay đau em ầm. Đỗ Dự định xoay gươm đâm tiếp người mặt đồ đen nhưng thật bất ngờ mũi gươm của Đỗ Dự đâm ra trúng nút cơ quan cánh cửa bật tung. Cánh cửa mở tung khiến Đỗ Dự sung sướng reo lên :

- A ha cửa bí mật đã mở.

Nhưng Đỗ Dự chưa kịp hân hoan thì đã lãnh nguyên một cú đá song phi của người mặt đồ đen từ xa phóng tới. Cú đá mạnh tới độ tống Đỗ Dự vào trong cánh cửa và sau đó cửa tự động đóng lại.

Thấy chủ tướng lâm nguy tùy tướng của Đỗ Dự hô lính vây chặt bóng đen và cóc quái vật.

Lính bị cóc quái vật sát hại kêu la inh ỏi. Bỗng nhiên người mặt đồ đen tới chân trụ đá phóng một cú đá như trời giáng vào cổ quái vật cóc. Cóc quái vật trúng đòn mất thăng thăng nhìn người mặt đồ đen.